

Paść według Boga

Wersety biblijne: J 21:15–17; Dz 20:28; 1 P 5:2, 4; Ef 4:16.

I. Dzisiaj w Pańskim odzyskiwaniu istnieje pilna potrzeba pasienia.

II. Paść to okazywać wszechobejmującą, troskliwą opiekę nad stadem – J 21:15–17; Dz 20:28:

- A. Pasienie odnosi się do troski o wszelkie potrzeby owiec.
- B. Trzeba zaspokajać potrzeby wszystkich owiec i dobrze się nimi zajmować.

III. Chrystus jest dobrym Pasterzem, wielkim Pasterzem, Arcypasterzem i Pasterzem naszych dusz – J 10:9–17; Hbr 13:20–21; 1 P 5:4; 2:25:

- A. Pan Jezus jako dobry Pasterz przyszedł, abyśmy mieli życie i mieli je w obfitości – J 10:10–11:
 - 1. Położył swoje życie duszewe, ludzkie życie, by dokonać odkupienia dla swoich owiec, aby miały one udział w Jego życiu *zoe*, boskim życiu – w. 11, 15, 17.
 - 2. Wyprowadza swoje owce z zagrody i wprowadza je w siebie jako pastwisko – miejsce, w którym mogą się one karmić – gdzie mogą jeść z Niego do syta i być przez Niego posilane – w. 9.
 - 3. Pan utworzył z wierzących pochodzenia żydowskiego i pogańskiego jedno stado (kościół, Ciało Chrystusa), które podlega Jego pasieniu – w. 16.
- B. Bóg wzbudził z martwych „naszego Pana Jezusa, wielkiego Pasterza owiec, we krwi wiecznego przymierza” – Hbr 13:20:
 - 1. Wieczne przymierze polega na zwieńczeniu Nowej Jerozolimy poprzez pasienie.
 - 2. Wieczne przymierze jest przymierzem nowego testamentu, polegającym na uzyskaniu stada, czyli kościoła, którego wynikiem jest Ciało Chrystusa i który znajdzie swoje zwieńczenie w Nowej Jerozolimie.
- C. Chrystus jako Arcypasterz pasie swoje stado za pośrednictwem starszych kościoła – 1 P 5:4:
 - 1. Bez pasienia ze strony starszych kościołów nie może zostać zbudowany.
 - 2. Pasienie dokonywane przez starszych powinno być pasieniem dokonywanym przez Chrystusa za ich pośrednictwem.
- D. Jako Pasterz naszych dusz pneumatyczny Chrystus dogląda naszego wewnętrznego stanu, troszcząc się o sytuację, w jakiej znajduje się nasza wewnętrzna istota – 2:25:
 - 1. Pasie nas, troszcząc się o dobro naszej duszy i dogładając stanu naszej wewnętrznej istoty.
 - 2. Ponieważ nasza dusza jest bardzo skomplikowana, potrzebujemy, aby Chrystus, który jest życiodajnym Duchem w naszym duchu, pasł nas w naszej duszy, troszczył się o nasz umysł, uczucia i wolę, jak również o nasze problemy, potrzeby i rany.

IV. Jeśli mamy paść według Boga, musimy stać się z Nim jedno, być Nim ukonstytuowani, żyć Go, wyrażać, reprezentować i Nim służyć:

- A. Pasienie według Boga wymaga, abyśmy byli z Nim jedno i byli Nim ukonstytuowani – J 14:20; 1 Kor 6:17; Ef 3:17a; Kol 3:10–11.
- B. Tylko ci, którzy żyją Boga, mogą paść według Niego – Flp 1:21a.
- C. Wieczny zamysł Boga polega na tym, że wbudowuje się On w nas jako nasze życie, abyśmy Go wyrażali – Rdz 1:26; Ef 1:11; 3:11; 2 Tm 1:9.
- D. Jako ci, którzy pasą według Boga, musimy Go reprezentować i funkcjonować jako Bóg w działaniu – 2 Kor 1:3–4, 12, 15–16; 2:10; 10:11; 11:2.
- E. Paść według Boga to służyć Nim innym:
 - 1. To, jak bardzo możemy służyć Bogiem innym, zależy od skruszenia nas przez Boga ze względu na wpływ życia – 4:10–12, 16; Hbr 4:12.

2. Jeśli mamy usługiwać sobie nawzajem Bogiem, musimy wypowiadać słowa łaski, prawdy, ducha i życia, usługując przetworzonym Bogiem, który został wtopiony we wnętrze naszej istoty – Ef 3:16–17a; 4:25, 29; J 6:63.

V. Piotr nakazał starszym paść stado Boże według Boga – 1 P 5:2:

- A. Wyrażenie *według Boga* oznacza, że musimy Go żyć.
- B. Kiedy jesteśmy jedno z Bogiem, stajemy się Nim i jesteśmy Nim w pasieniu innych.
- C. Paść według Boga to paść według Jego natury, pragnienia, drogi i chwały, a nie według swoich upodobań, interesów, celów czy usposobienia.
- D. Paść według Boga to paść według tego, czym On jest w swoich przymiotach.
- E. Aby paść według Boga, musimy stać się Nim w życiu, naturze, wyrazie i funkcji:
 1. Musimy napełnić się po brzegi boskim życiem, radując się Trójjedynym Bogiem jako źródłem, wytryskiwaniem i rzeką, aby stać się sumą boskiego życia, wręcz samym boskim życiem – J 4:14; Kol 3:4.
 2. Musimy stać się Bogiem w Jego przymiotach miłości, światła, sprawiedliwości i świętości.
 3. Musimy być powieleniem Chrystusa, wyrazem Boga, abyśmy w swoim pasieniu wyrażali Boga, a nie swoje „ja” z jego usposobieniem i dziwactwami.
 4. Musimy stać się Bogiem w Jego funkcji pasienia stada Bożego według tego, czym On jest, i według celu w Jego ekonomii.

VI. Pasienie, które buduje Ciało Chrystusa, jest pasieniem wzajemnym – 1 Kor 12:23–26:

- A. Wszyscy musimy podlegać organicznemu pasieniu Chrystusa i być z Nim jedno, by paść innych – J 21:15–17.
- B. Wszyscy wierzący, bez względu na ich wzrost w życiu, potrzebują pasienia.
- C. Wszyscy mamy wady i braki i potrzebujemy, by inni nas paśli.
- D. Jesteśmy zarówno owcami, jak i pasterzami, zarówno pasimy, jak i przyjmujemy pasienie we wzajemności.
- E. Dzięki temu wzajemnemu pasieniu Ciało buduje samo siebie w miłości – Ef 4:16.